

Olv.: Bölcs 12,13.16-19 – Róm 8,26-27 – Mt 13,24-40

Példabeszéd a konkolyról

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Szeretettel köszöntöm a Testvéreket! Kitől is félnénk? Levegőben marad ez a kérdés. Ha őszinték vagyunk, akkor be kell látnunk, hogy elsősorban önmagunktól kell félni mindegyikünknek. Hiszen minden attól függ, hogy a bennünk lévő harc hogyan dől el. Ez rajtunk múlik. Istentől nem kell félnünk. Ebben a világban igazából nem lehet ellenségünk. - Ne féljete azoktól, akik megölik a testet, a lelkünknek nem árthatnak. - Bizony, az embernek önmagába kell nézni ahhoz, hogy személyiséggé, erkölcsös emberré váljon. A kérdés erről szól.

Ezt a szentmisét egy nagyon fiatalon meghalt testvérünkért ajánljuk fel. Ki tudná fölmérni a szülők fájdalmát? Nem képes az ember erre. Isten szeretetében mindegyikünk megpihenhet. Tartsunk bűnbánatot.

Könyörögjünk

Urunk Istenünk, könyörülj népeden és add nekünk bőségesen kegyelmed ajándékait, hogy mindenkor élő hittel, reménységgel, szeretettel és hálaadó éberséggel teljesítsük parancsaidat a mi Urunk Jézus Krisztus, a Te Fiad által, aki Veled él és uralkodik, a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké. Amen

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Nagyon rövid mondatot szeretnék a középpontba állítani. Mindegyikünk számára vigasztaló, bele lehet kapaszkodni és elegendő ahhoz, hogy az ember felelős lényé, erkölcsi személyiséggé formálódjon. Ez a mondat a hallott példabeszéd szerint:

***Isten jobban akarja a növekedést,
mint azt, hogy a gyarlóságainkkal foglalkozzunk.***

Isten jobban akarja azt, hogy növekedjünk mi emberek, mint azt, hogy majd akkor kezdjünk el Isten akarata szerinti életet élni, amikor már a gyarlóságainkat legyűrtük. Csak a kérdés az, hogy ez megtörténhet-e? Egészen biztos, hogy nem. Éppen ezért rendkívül fontos ez a figyelmeztetés. Nem várhatja meg az ember azt, amíg eljut odáig, hogy most már Isten követeként, Isten gyermekeként él ebben az életben, hanem a jó és a rossz egymás mellett van bennünk.

Isten azt akarja, hogy a gyarlóságaink egyre jobban visszaszoruljanak,
de sokkal inkább akarja, hogy növekedjünk a jóban.

Nekünk meg hinni kell abban, hogy ha növekedünk a jóban,
akkor a gyarlóságaink egyre inkább visszaszorulnak.

Ebben áll a jóra törekvő ember életének a dinamikája.

A szántóföld a világ, hallottuk. Ebben a világban található az egyház, a keresztények közössége. A szántóföld nemcsak tiszta vetést mutat, hanem ott van a konkoly is. Ugyanez igaz az egyházra is. Ebben a világban az egyház nem a tiszta búzának a világa, hanem az egyházban is itt van a tiszta búza és itt van a konkoly is. Ha még inkább leszűkítjük a kérdést, itt vagyunk mi emberek, akik hajlamosak vagyunk arra, hogy osztályozzuk az embereket jókra, meg rosszakra. Hajlamos az ember arra, hogy így gondolkozzon és fogalmazzon: fehér és fekete. Ó, nem! Mi emberek tele vagyunk jó szándékkal, jó akarattal és ugyanakkor bennünk fészkel a rossz is.

Érdemes odafigyelni egy ókori egyházatya figyelmeztetésére, hogy el ne keseredjünk, aki azt mondja: *“Isten szeretete rejtőzködik minden rossz mélyén is!”* Ez nagy vigasztalás nekünk embereknek, külön-külön mindegyikünknek, mert *minden gyarlóságunk, minden gyengeségünk ellenére Isten gyermekei vagyunk.* Rajtunk múlik, hogy a jó hatalmasodik-e el az életünkben, vagy a rossz. Ez döntés kérdése. Ha az egész példabeszédet nézem, akkor valóban fájdalmasan megállapítható, hogy megmarad a rossz, amíg a világ-világ. A világ számunkra olyan lesz, amilyen. Az egyház - hiszen belőlünk épül ez az egyház, - olyan lesz, amilyen és mi emberek sem vagyunk tökéletesek. Végeredményben az embernek el kell fogadni a rossz létezését, ugyanakkor hinni kell abban, hogy a jó éppen úgy jelen van ebben a világban.

A kérdés az, hogy az ember maga hogyan szembesül ezzel a helyzettel. Minden mezőgazdász tudja, veheti a kapát, használhat különböző vegyszereket, a gaz mindig előbújik. Gyönyörű magyar nyelvünk használja, - egyetlen nyelv sem fogalmaz így az emberrel kapcsolatban, - hogy gazfickó. Igen, mi emberek gazfickók vagyunk. Bennünk van a rossz is és az ember hatalmas feladata, hogy ezzel a kérdéssel helyesen szembesüljön. Így van ez, akár lázadozhat is az ember, miért ilyen a világ, miért ilyen az egyház, miért ilyen az ember maga? Hiszen annyi mindent el lehetne kerülni, ha nem így lenne.

Csak hogy egyet nem szabad elfelejteni, hogy *az élet legnagyobb értéke a szabadság. Jót tenni csak szabadon lehet.* Ha nem lenne szabadság, akkor jó sincs. Ennek az a veszélye, hogy a szabadságot rosszra is lehet használni. Az ember rosszat is tehet. Az embernek az által sikerül igazán emberré, személyiséggé, erkölcsös lényé válnia, ha ismeri a rosszat, ismeri önmagát, - és egyszerűen így lehet megfogalmazni, - hogy *rosszat tehetett volna, de nem tett. Végeredményben itt dől el minden.*

Állandóan ezzel a kérdéssel foglalkozunk: a világ válságban van, erkölcsi válságban. Az erkölcsi válság azt jelenti, hogy a világban elsősorban a rossz tolakodik előtérbe, túl durván jelenik meg a rossz. Amikor választani lehet, akkor könnyebb választani a rosszat. Mintha a jót elaltatná a világ. Mintha mi magunk is elaltatnánk a jót magunkban.

Könnyű beszélni arról, hogy mit kellene tenni.

Könnyű beszélni arról, hogy ki mit tett.

Valójában arról van szó, hogy ***mi mit teszünk!***

A válságból egyetlen kiút van, hogy ***az ember a jót választja!***

A hatalom az nagy ajándék és ha az ember a hatalommal nem él vissza, akkor erkölcsös lény. Ha az ember különböző helyzetekben a kicsinyek mellé áll, az igazságot választja,

akkor gyógyul a világ.

Az igazi probléma mindig az, hogy mi tudjuk mi a jó, mi a helyes.

Közben alszunk.

A világ szántóföld, - hallottuk, hogy a rossz magot ki veti ebben a világban.

Éber, éber az, aki veti a rossz magot, a sátán.

Mi meg alszunk.

Minden ezen dől el, hogy az ember vállalja a feladatot. Vállalja azt, hogy ő maga emberré lesz. Nem születünk erkölcsös lénynek. Embernek születünk. Tudunk jót és tudunk rosszat. Ez volt a paradicsomi kísértés lényege. - "Tudtok jót és rosszat." - Erkölcsileg meggyógyul az ember, egészséges személyiséggé válik, ha különböző helyzetekben a jót választja, bár választhatna mást is. Ez a lényeg. Ne azzal vitázzunk, hogy miért van rossz. Van. Többet foglalkozzunk azzal, hogy a rossz akkor kerülhető el, ha a jót választjuk. A jó pedig egyszerűen a döntéseink által van jelen ebben a világban.

Isten azt akarja, hogy ebben a világban mi hívő emberek, mi az Ő gyermekei, valóban egyre inkább úgy legyünk jelen, mint a jó mag képviselői. Úgy legyünk jelen ebben a világban, hogy soha nem alkuszunk meg a rosszal és lehetőség szerint a jót választjuk. Amikor ez történik, akkor az ember emberré válik és ez egyszerűen a növekedést jelenti.

Az emberi élet a vetéstől az aratásig tart. Amíg az aratás el nem érkezik, addig azt várja tőlünk az Isten, hogy növekedjünk. Az Isten jobban akarja a növekedésünket, minthogy a gyarlóságainkkal, gyengeségeinkkel foglalkozzunk. Azt is tudomásul kell vennünk, - a mai keresztény gondolkodás e felé az erkölcs felé megy el és nagyon fontos, hogy elfogadjuk, - hogy a rosszat soha semmiképp végérvényesen legyőzni nem tudjuk.

***Egy lehetőségünk van, hogy
a különböző helyzetekben a jó mellett döntsünk!***

Gondoljanak a Testvérek abba bele, hogy ez mennyivel egészségesebb gondolkodás, mint akár az, amiben még mi is felnőttünk. Mikor én kis gyerek voltam és hittanórára jártunk, - nagyon kevesen abban az időben, - a régi keresztény gondolkodás képviselő hitoktatóink voltak, akik állandóan arra próbáltak bennünket rávenni, hogy győzzük le a bennünk lévő rosszat. Nem sikerült.

Testvérek!

Sohase sikerülhet. Soha. Viszont egy lehetőség van. Ez az új erkölcsi gondolkodás sokkal életszerűbb és sokkal inkább előremutató: az ember újra, meg újra válassza a jót. Attól még meg lesz bennünk a rossz is, de ha egyre többször történik ilyen döntés, akkor ez azt jelenti, hogy mi is jobbak leszünk. Ez azt jelenti, hogy a körülöttünk lévő világ is jobb lesz és talán azt is eredményezi, hogy egyre kevesebb rosszat tapasztalhatunk.

*Szenvedünk a jelenlévő rossztól,
pedig egyetlen lehetőségünk van,
hogy válasszuk a jót!*

Kívánom a Testvéreknek,
 hogy növekedjünk és higgyünk az Istennek,
 akinek ez a növekedés mindennél fontosabb.
 Gyarlóságaink bár mindig megmaradnak,
 e egyre kevesebb helyet kapnak az életünkben.
 Ezzel meg is fogalmaztuk azt, hogy milyen az erkölcsös lény.

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Ebben az imádságban kérjük a Szentlélek megvilágosító kegyelmét, hogy el tudjuk fogadni azt a gondolkodást, amit a szerető Isten kínál föl nekünk. Egy biztos, félelemmel nem lehet minden rossztól visszatartani az embereket. Van amitől igen. De a bilincsek, meg a börtön nem teszi jobbbá az embereket. Isten azt akarja, hogy mi a lehetőségek közepette – akik tudunk jót, meg rosszat, - újra és újra a jót válasszuk. Ha erre hajlandók vagyunk, akkor van remény arra, hogy Isten akarata szerint egyre jobbak leszünk és a világ is jobb lesz. Kérjük a kegyelmet, hogy értsük ezt. Mi Atyánk...

Szentmise befejezése, útravaló

Testvérek!

Azt mondta az ókori egyházatya, hogy minden rossznak a mélyén Isten szeretete rejtőzködik.

Nem egyszerű megfejtetni ezt a kérdést, de azért talán valamit segít: A pipacs meg a búzavirág gyom, akkor is, ha szép. Egy hónappal ezelőtt autóztunk valakivel. Balatonlellén mentünk és hatalmas búzatábla, csodálatos hatalmas pipacsmező benne. Szép, de gyom. Az is igaz, hogy a gazfickók olyanokat megtesznek egy osztályban, amilyeneket más nem mer megtenni. Néha érezzük: Na, belevaló. Mi is megtennénk, csak nem merjük. Nem egyszerű ez a kérdés.

Nem könnyű az embernek eldönteni azt, hogy mi is a tiszta búza és mit jelent az. Honnan kezdődik a jó és meddig tart a rossz. Egy biztos: az ember hatalmas lehetősége, hogy tud jót meg rosszat és adott esetben a jót választja, még ha az nagyon nehéz is. Mindenképpen ez jelenti a növekedést.

Fájdalmak közepette érik az ember
 és fájdalmak közepette gyógyul a világ sebe.
 Fájdalmak közepette születik meg az üdvösség.
 Afelől nincs kétség, hogy a gyógyulás a jó
 és az üdvösség az elérendő cél.

ÁLDÁS